

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 161

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49
14 czerwca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych ⁽¹⁾** 1
- ★ **Dyrektywa 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotycząca emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 70/156/EWG ⁽¹⁾** 12

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE (WE) nr 842/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 17 maja 2006 r.
w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1 oraz art. 95 w odniesieniu do art. 7, 8 i 9 niniejszego rozporządzenia,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾, uwzględniając wspólny projekt zatwierdzony przez komitet pojedynczy w dniu 14 marca 2006 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szósty wspólnotowy program działań w zakresie ochrony środowiska naturalnego ⁽³⁾ określa zmiany klimatyczne jako objęte działaniem priorytetowym. Program ten stwierdza, że Wspólnota ma na celu osiągnięcie w okresie od 2008 r. do 2012 r. redukcji o 8 % emisji gazów cieplarnianych w porównaniu z poziomami z 1990 r. oraz że w perspektywie długoterminowej konieczna będzie redukcja emisji gazów cieplarnianych o około 70 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.
- (2) Podstawowym celem Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, która została zatwierdzona decyzją Rady 94/69/WE z dnia 15 grudnia 1993 r. dotyczącą zawarcia Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu ⁽⁴⁾, jest doprowadzenie do stabilizacji koncentracji gazów cieplarnianych w atmosferze na poziomie pozwalającym zapobiegać niebezpiecznemu antropogenicznemu oddziaływaniu na system klimatyczny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 30.4.2004, str. 62.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 31 marca 2004 r. (Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, str. 600), wspólne stanowisko Rady z dnia 21 czerwca 2005 r. (Dz.U. C 183 E z 26.7.2005, str. 1) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2005 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 6 kwietnia 2006 r. i decyzja Rady z dnia 25 kwietnia 2006 r.

⁽³⁾ Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 33 z 7.2.1994, str. 11.

- (3) Decyzja Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań ⁽⁵⁾ zobowiązuje Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie do redukcji, w latach 2008–2012, ich zagregowanych antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku A do Protokołu z Kioto o 8 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.
- (4) Większość fluorowanych gazów cieplarnianych podlegających kontroli na podstawie Protokołu z Kioto oraz niniejszego rozporządzenia odznacza się wysokim współczynnikiem ocieplenia globalnego.
- (5) Powinno się ustanowić przepisy dotyczące zapobiegania emisjom fluorowanych gazów cieplarnianych i ich minimalizacji, bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów ⁽⁶⁾, dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽⁷⁾, dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji ⁽⁸⁾ oraz dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) ⁽⁹⁾.
- (6) Podstawowym celem niniejszego rozporządzenia jest redukcja emisji fluorowanych gazów cieplarnianych objętych Protokołem z Kioto, a przez to ochrona środowiska.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 130 z 15.5.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 1).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 269 z 21.10.2000, str. 34. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Rady 2005/673/WE (Dz.U. L 254 z 30.9.2005, str. 69).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 24. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2003/108/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 106).

- W związku z tym podstawę prawną powinien stanowić art. 175 ust. 1 Traktatu.
- (7) Niemniej jednak właściwe jest podjęcie środków na poziomie Wspólnoty na podstawie art. 95 Traktatu w celu harmonizacji wymogów dotyczących stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz wprowadzania do obrotu i etykietowania produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane. Restrykcje dotyczące obrotu i stosowania w odniesieniu do niektórych zastosowań, w których wykorzystywane są fluorowane gazy cieplarniane, uważa się za odpowiednie, gdy istnieją możliwe do zastosowania alternatywne rozwiązania, a podniesienie poziomu ograniczania i odzysku nie jest wykonalne. Powinno się również wziąć pod uwagę dobrowolne inicjatywy podejmowane przez niektóre sektory przemysłu, jak również fakt, że opracowywanie rozwiązań alternatywnych jest nadal w toku.
- (8) Stosowanie i wykonanie niniejszego rozporządzenia powinno pobudzić innowacje technologiczne poprzez wspieranie stałego rozwoju alternatywnych rozwiązań technologicznych i przejścia do stosowania istniejących już technologii, które są bardziej przyjazne dla środowiska.
- (9) Państwa Członkowskie powinny ułatwiać transgraniczny transport odzyskanych fluorowanych gazów cieplarnianych wewnątrz Wspólnoty w celu ich zniszczenia lub regeneracji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przemieszczania odpadów.
- (10) Wprowadzanie do obrotu produktów i urządzeń, w których wykorzystywane są fluorowane gazy cieplarniane, wyszczególnionych w załączniku II, jest niekorzystne dla osiągnięcia celów i wykonania zobowiązań Wspólnoty i jej Państw Członkowskich w odniesieniu do zmian klimatu i dlatego też koniecznym jest ograniczenie wprowadzania do obrotu tych produktów i urządzeń w odniesieniu do Wspólnoty. To samo może również dotyczyć innych zastosowań, w których wykorzystywane są fluorowane gazy cieplarniane i dlatego powinno się ponownie rozważyć potrzebę rozszerzenia załącznika II, biorąc pod uwagę korzyści dla środowiska naturalnego, techniczną wykonalność oraz opłacalność.
- (11) W załączniku II do decyzji 2002/358/WE ustanowione zostały różne cele redukcji emisji dla poszczególnych Państw Członkowskich, a Państwa Członkowskie wybrały różne strategie zmierzające do osiągnięcia tych celów. Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość utrzymania przez określony czas istniejących środków krajowych przyjętych do osiągnięcia tych celów zgodnie z art. 95 Traktatu.
- (12) W celu przyczynienia się do wykonania zobowiązań Wspólnoty i jej Państw Członkowskich wynikających z Ramowej konwencji NZ w sprawie zmian klimatu, Protokołu z Kioto i decyzji 2002/358/WE, powinno się przyjąć i opublikować w tym samym czasie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dyrektywę 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotyczącą emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 70/156/EWG ⁽¹⁾ oraz niniejsze rozporządzenie, które wspólnie przyczyniają się do zapobiegania i minimalizacji emisji fluorowanych gazów cieplarnianych.
- (13) Powinno się ustanowić przepisy dotyczące monitorowania, oceny i przeglądu przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu.
- (14) Państwa Członkowskie powinny ustanowić przepisy w sprawie sankcji mających zastosowanie do naruszeń niniejszego rozporządzenia i zapewnić, aby przepisy te zostały wprowadzone w życie. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (15) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- (16) Ze względu na fakt, że cele niniejszego rozporządzenia, zmierzające do ochrony środowiska i utrzymania rynku wewnętrznego, a mianowicie ograniczanie emisji i składanie sprawozdań dotyczących niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych oraz kontrola użytkowania i wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane nie mogą zostać osiągnięte w wystarczający sposób przez Państwa Członkowskie, a ze względu na skalę i skutki niniejszego rozporządzenia mogą zostać lepiej osiągnięte na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (17) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Celem niniejszego rozporządzenia jest ograniczenie, zapobieganie, a tym samym redukcja emisji fluorowanych gazów cieplarnianych objętych Protokołem z Kioto. Stosuje się je do fluorowanych gazów cieplarnianych wyszczególnionych w załączniku A do tego Protokołu. Załącznik I do niniejszego rozporządzenia zawiera wykaz fluorowanych gazów cieplarnianych obecnie objętych niniejszym rozporządzeniem, wraz z ich współczynnikami ocieplenia globalnego. W świetle weryfikacji przewidzianych w art. 5 ust. 3 Protokołu z Kioto i przyjętych przez Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie załącznik I może zostać poddany przeglądowi oraz, w stosownych przypadkach, może następnie zostać uaktualniony.

⁽¹⁾ Patrz: 12 str. niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Niniejsze rozporządzenie dotyczy kwestii ograniczania, stosowania, odzysku i niszczenia fluorowanych gazów cieplarnianych wyszczególnionych w załączniku I; etykietowania i unieszkodliwiania produktów i urządzeń zawierających te gazy; przekazywania informacji dotyczących tych gazów; kontroli sposobów ich stosowania, określonych w art. 8 i zakazów wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń określonych w art. 9 i załączniku II, a także szkolenia i certyfikacji personelu oraz przedsiębiorstw zaangażowanych w działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla dyrektyw 75/442/EWG, 96/61/WE, 2000/53/WE i 2002/96/WE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „fluorowane gazy cieplarniane” oznaczają wodorofluorowęglowodory (HFC), perfluorowęglowodory (PFC) i heksafluorek siarki (SF₆), wyszczególnione w załączniku I, oraz preparaty zawierające te substancje, z wyłączeniem substancji kontrolowanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽¹⁾;
- 2) „wodorofluorowęglowodór” oznacza związek organiczny złożony z węgla, wodoru i fluoru, którego cząsteczka zawiera nie więcej niż sześć atomów węgla;
- 3) „perfluorowęglowodór” oznacza związek organiczny składający się jedynie z węgla i fluoru, którego cząsteczka zawiera nie więcej niż sześć atomów węgla;
- 4) „współczynnik ocieplenia globalnego” oznacza wskaźnik porównujący siłę oddziaływania fluorowanego gazu cieplarnianego na ocieplenie klimatu do siły oddziaływania dwutlenku węgla. Współczynnik ocieplenia globalnego (GWP) obliczany jest na podstawie skutków oddziaływania jednego kilograma danego gazu na ocieplenie klimatu w ciągu 100 lat w porównaniu do oddziaływania jednego kilograma CO₂. Wielkości GWP wyszczególnione w załączniku I są tymi opublikowanymi w trzecim sprawozdaniu z oceny (TAR) przyjętego przez Międzyrządowy Zespół do spraw Zmian Klimatu („wartości GWP 2001, IPCC” ⁽²⁾);
- 5) „preparat” oznacza do celów realizacji zobowiązań na mocy niniejszego rozporządzenia, z wyłączeniem niszczenia, mieszaninę złożoną z dwóch lub więcej substancji, z których przynajmniej jedna jest fluorowanym gazem cieplarnianym, z wyjątkiem przypadków, w których całkowity współczynnik ocieplenia globalnego preparatu wynosi mniej niż 150. Całkowity współczynnik ocieplenia globalnego ⁽³⁾ dla danego preparatu określany jest zgodnie z częścią 2 załącznika I;
- 6) „operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną sprawującą faktyczną kontrolę nad technicznym działaniem urządzeń i systemów objętych niniejszym rozporządzeniem; w określonych szczególnych sytuacjach Państwo Członkowskie może wyznaczyć właściciela jako podmiot odpowiedzialny za zobowiązania operatora;
- 7) „wprowadzanie do obrotu” oznacza dostarczanie lub udostępnianie stronie trzeciej w obrębie Wspólnoty, po raz pierwszy, za opłatą lub nieodpłatnie, produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich uzależnione i obejmuje przywóz na obszar celny Wspólnoty;
- 8) „stosowanie” oznacza wykorzystywanie fluorowanych gazów cieplarnianych w produkcji, ponownym napełnianiu, serwisowaniu lub konserwacji produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem;
- 9) „pompa ciepła” oznacza urządzenie lub instalację, która pobiera ciepło w niskiej temperaturze z powietrza, wody lub ziemi i oddaje ciepło;
- 10) „system wykrywania wycieków” oznacza skalibrowane mechaniczne, elektryczne lub elektroniczne urządzenie do wykrywania wycieków fluorowanych gazów cieplarnianych, które w momencie wykrycia alarmuje operatora;
- 11) „hermetycznie zamknięty system” oznacza system, w którym wszystkie części zawierające czynnik chłodniczy są szczelnie zamknięte za pomocą spawania, lutowania twardego lub innej podobnej metody trwałego łączenia, które może obejmować także zabezpieczone zawory i zabezpieczone miejsca dostępu dla celów konserwacji, które umożliwiają prawidłową naprawę lub unieszkodliwienie i których zbadany poziom wycieków jest mniejszy niż 3 gramy na rok przy ciśnieniu wynoszącym co najmniej jedną czwartą najwyższego dopuszczalnego ciśnienia;
- 12) „pojemnik” oznacza produkt, który został zaprojektowany docelowo do transportowania lub magazynowania fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 13) „pojemnik nienadający się do ponownego napełnienia” oznacza pojemnik, który został tak zaprojektowany, że nie może być ponownie napełniany i jest stosowany do: serwisowania, konserwacji lub napełniania urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, systemów ochrony przeciwpożarowej lub rozdzielnic wysokiego napięcia lub do magazynowania lub transportowania rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 14) „odzysk” oznacza zbiórkę i magazynowanie fluorowanych gazów cieplarnianych pochodzących, na przykład, z maszyn, urządzeń i pojemników;
- 15) „recykling” oznacza ponowne wykorzystanie odzyskanych fluorowanych gazów cieplarnianych po przeprowadzeniu podstawowego procesu oczyszczania;
- 16) „regeneracja” oznacza ponowne przetwarzanie odzyskanych fluorowanych gazów cieplarnianych w celu osiągnięcia określonych standardowych właściwości;

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 29/2006 (Dz.U. L 6 z 11.1.2006, str. 27).

⁽²⁾ Trzecia ocena zmian klimatu IPCC, 2001. Sprawozdanie Międzyrządowego Zespołu do spraw Zmian Klimatu (<http://www.ipcc.ch/pub/reports.htm>).

⁽³⁾ Do obliczania GWP niefluorowanych gazów cieplarnianych w preparatach mają zastosowanie wartości opublikowane w Pierwszej ocenie IPCC, patrz: Climate Change, The IPCC Scientific Assessment, J.T. Houghton, G.J. Jenkins, J.J. Ephraums (ed.), Cambridge University Press, Cambridge (UK) 1990.

- 17) „zniszczenie” oznacza proces, za pomocą którego całość lub większość fluorowanych gazów cieplarnianych zostaje trwale przekształcona lub rozłożona na jedną lub więcej stabilnych substancji, które nie są fluorowanymi gazami cieplarnianymi;
- 18) „stacjonarne zastosowanie lub urządzenie” oznacza zastosowanie lub urządzenie, które zwykle nie przemieszcza się podczas eksploatacji;
- 19) „nowatorski aerozol” oznacza generatory aerozolu znajdujące się w obrocie i przeznaczone do sprzedaży dla ogółu społeczeństwa do celów rozrywkowych i dekoracyjnych, jak wyszczególniono w załączniku do dyrektywy 94/48/WE⁽¹⁾.

Artykuł 3

Ograniczanie emisji

1. Operatorzy następujących zastosowań stacjonarnych: urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła, w tym ich obiegów, oraz systemów ochrony przeciwpożarowej, w których wykorzystywane są fluorowane gazy cieplarniane wyszczególnione w załączniku I, z wykorzystaniem wszystkich środków, które są technicznie dostępne i nie powodują powstania nieproporcjonalnie wysokich kosztów:

- a) zapobiegają wyciekom tych gazów; i
- b) dokonują tak szybko, jak jest to możliwe, naprawy wszelkich wykrytych wycieków.

2. Operatorzy zastosowań, o których mowa w ust. 1, zapewniają, aby były one kontrolowane pod względem wycieków przez personel posiadający odpowiednie certyfikaty, który spełnia wymogi art. 5, zgodnie z następującym harmonogramem:

- a) zastosowania, w których jest wykorzystywane 3 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych, podlegają kontroli pod względem wycieków przynajmniej raz na dwanaście miesięcy; przepis ten nie ma zastosowania do urządzeń z hermetycznie zamkniętymi systemami, które są oznakowane jako takie i zawierają mniej niż 6 kg fluorowanych gazów cieplarnianych;
- b) zastosowania, w których jest wykorzystywane 30 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych, podlegają kontroli pod względem wycieków przynajmniej raz na sześć miesięcy;
- c) zastosowania, w których jest wykorzystywane 300 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych, podlegają kontroli pod względem wycieków przynajmniej raz na trzy miesiące.

Zastosowania te podlegają kontroli pod względem wycieków w terminie jednego miesiąca po tym, jak wyciek został naprawiony, w celu zapewnienia, że naprawa była skuteczna.

Do celów niniejszego ustępu „podlegają kontroli pod względem wycieków” oznacza, że urządzenie lub system są sprawdzane w celu wykrycia wycieków z zastosowaniem bezpośrednich lub

pośrednich metod pomiarowych, z położeniem największego nacisku na te części urządzenia lub systemu, w których występuje największe prawdopodobieństwo wystąpienia wycieku. bezpośrednie i pośrednie pomiarowe metody kontroli pod względem wycieków określa się w standardowych wymaganiach dotyczących kontroli pod względem wycieków, o których mowa w ust. 7.

3. Operatorzy zastosowań, o których mowa w ust. 1, w których jest wykorzystywane 300 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych instalują systemy wykrywania wycieków. Takie systemy wykrywania wycieków podlegają kontroli co najmniej raz na dwanaście miesięcy w celu zapewnienia ich właściwego działania. W przypadku takich systemów ochrony przeciwpożarowej zainstalowanych przed dniem 4 lipca 2007 r., systemy wykrywania wycieków zostają zainstalowane do dnia 4 lipca 2010 r.

4. Jeżeli odpowiedni system wykrywania wycieków został zainstalowany i działa poprawnie, częstotliwość przeprowadzania działań kontrolnych wymaganych zgodnie z ust. 2 lit. b) i c) zmniejsza się dwukrotnie.

5. W przypadku systemów ochrony przeciwpożarowej, w odniesieniu do których ustanowiono system kontroli w celu spełnienia wymogów normy ISO 14520, kontrole te mogą także odpowiadać wymogom niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że przeprowadzane są przynajmniej z taką samą częstotliwością.

6. Operatorzy zastosowań, o których mowa w ust. 1, w których jest wykorzystywane 3 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych, prowadzą dokumentację dotyczącą ilości i typu zainstalowanych fluorowanych gazów cieplarnianych, wszelkich ilości dodanych i ilości odzyskanych podczas serwisowania, konserwacji i końcowego unieszkodliwienia. Prowadzą oni również dokumentację innych istotnych informacji, zawierającą nazwę przedsiębiorstwa, które przeprowadziło serwis lub konserwację, lub konserwatora, który przeprowadził serwis lub konserwację, jak również daty i wyniki działań kontrolnych przeprowadzonych na podstawie ust. 2, 3 i 4 oraz właściwe informacje dotyczące zwłaszcza identyfikacji poszczególnych urządzeń stacjonarnych, o których mowa w ust. 2 lit. b) i c). Dokumentacja ta jest udostępniana właściwemu organowi i Komisji na ich wniosek.

7. Do dnia 4 lipca 2007 r. Komisja ustala, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 2, standardowe wymagania dotyczące kontroli dla każdego z zastosowań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Odzysk

1. Operatorzy następujących typów urządzeń stacjonarnych są odpowiedzialni za wprowadzanie w życie uzgodnień dotyczących właściwego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych przez personel posiadający odpowiednie certyfikaty, który spełnia wymogi art. 5 w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia:

- a) obiegi chłodzenia urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła;
- b) urządzenia zawierające rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych;

⁽¹⁾ Dyrektywa 94/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 grudnia 1994 r. zmieniająca po raz trzynasty dyrektywę 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. L 331 z 21.12.1994, str. 7).

- c) systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice; oraz
- d) rozdzielnice wysokiego napięcia.

2. Gdy okres użytkowania pojemnika zawierającego fluorowane gazy cieplarniane nadającego się lub nienadającego się do ponownego napełnienia dobiega końca, osoba wykorzystująca pojemnik do celów transportu lub magazynowania jest odpowiedzialna za wprowadzenie w życie uzgodnień w celu poprawnego odzysku wszelkich pozostałości gazów, jakie on zawiera, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia.

3. Fluorowane gazy cieplarniane zawarte w innych produktach i urządzeniach, z uwzględnieniem sprzętu ruchomego, o ile nie służy on celom operacji wojskowych, w zakresie, w jakim jest to technicznie wykonalne i nie powoduje nieproporcjonalnie wysokich kosztów, są odzyskiwane przez odpowiednio wykwalifikowany personel, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia.

4. Odzysk do celów recyklingu, regeneracji lub zniszczenia fluorowanych gazów cieplarnianych, zgodnie z ust. 1–3, odbywa się przed końcowym unieszkodliwianiem tych urządzeń oraz, w stosownych przypadkach, podczas ich serwisowania i konserwacji.

Artykuł 5

Szkolenie i certyfikacja

1. Do dnia 4 lipca 2007 r. na podstawie informacji otrzymanych od Państw Członkowskich oraz w porozumieniu z odpowiednimi sektorami, ustanawia się, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 2, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania w odniesieniu do programów szkoleniowych i certyfikacji zarówno dla przedsiębiorstw, jak i odpowiedniego personelu, zaangażowanych w instalację, konserwację i serwisowanie urządzeń i systemów objętych art. 3 ust. 1 oraz dla personelu zaangażowanego w działania, o których mowa w art. 3 i 4.

2. Do dnia 4 lipca 2008 r. Państwa Członkowskie ustalają lub dostosowują swoje wymagania dotyczące szkoleń i certyfikacji, na podstawie minimalnych wymagań, o których mowa w ust. 1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o swoich programach szkoleń i certyfikacji. Państwa Członkowskie uznają certyfikaty wystawione w innym Państwie Członkowskim i nie ograniczają swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości z powodów związanych z certyfikatami wystawionymi w innym Państwie Członkowskim.

3. Operator właściwego zastosowania zapewnia, aby odpowiedni personel otrzymał niezbędny certyfikat, o którym mowa w ust. 2, z którego wynika właściwa znajomość obowiązujących przepisów i norm, jak również niezbędne kwalifikacje dotyczące zapobiegania emisji i odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych oraz bezpiecznej obsługi urządzeń odpowiedniego typu i wielkości.

4. Do dnia 4 lipca 2009 r. Państwa Członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa zaangażowane w realizację działań,

o których mowa w art. 3 i 4, przyjmowały dostawy fluorowanych gazów cieplarnianych tylko w przypadkach, gdy ich odpowiedni personel posiada certyfikat, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

5. Do dnia 4 lipca 2007 r. Komisja ustala, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 2, formę powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 6

Sprawozdawczość

1. Do dnia 31 marca 2008 r. oraz każdego następnego roku producent, importer i eksporter fluorowanych gazów cieplarnianych przekazują w formie sprawozdania do wiadomości Komisji, przesyłając te same informacje właściwemu organowi zainteresowanego Państwa Członkowskiego, następujące dane w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego:

- a) każdy producent, który produkuje więcej niż jedną tonę fluorowanych gazów cieplarnianych rocznie, informuje o:
 - swojej całkowitej produkcji każdego fluorowanego gazu cieplarnianego we Wspólnocie, z określeniem głównych kategorii zastosowań (np. klimatyzacja ruchoma, chłodnictwo, klimatyzacja, pianki, aerozole, urządzenia elektryczne, produkcja półprzewodników, rozpuszczalniki i ochrona przeciwpożarowa), w których przewiduje się stosowanie tej substancji,
 - ilości każdego fluorowanego gazu cieplarnianego wprowadzonego przez niego do obrotu we Wspólnocie,
 - wszelkiej ilości fluorowanych gazów cieplarnianych poddanych recyklingowi, regeneracji lub zniszczeniu;
- b) każdy importer, który przywozi więcej niż jedną tonę fluorowanych gazów cieplarnianych rocznie, z uwzględnieniem wszelkich producentów, którzy także zajmują się przywozem, informuje o:
 - ilości każdego fluorowanego gazu cieplarnianego przywiezionego lub wprowadzonego przez niego do obrotu we Wspólnocie, oddzielnie określając główne kategorie zastosowań (np. klimatyzacja ruchoma, chłodnictwo, klimatyzacja, pianki, aerozole, urządzenia elektryczne, produkcja półprzewodników), w których przewiduje się wykorzystanie tej substancji,
 - wszelkiej ilości pochodzącego z odzysku fluorowanego gazu cieplarnianego przywiezionego przez niego w celu recyklingu, regeneracji lub zniszczenia;
- c) każdy eksporter, który wywozi więcej niż jedną tonę fluorowanych gazów cieplarnianych rocznie, z uwzględnieniem wszelkich producentów, którzy także zajmują się wywozem, informuje o:
 - ilości każdego fluorowanego gazu cieplarnianego wywiezionego przez niego ze Wspólnoty,

- wszelkiej ilości każdego pochodzącego z odzysku fluorowanego gazu cieplarnianego wywiezionego przez niego w celu recyklingu, regeneracji lub zniszczenia.
2. Komisja do dnia 4 lipca 2007 r. ustala formę sprawozdań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 2.
 3. Komisja podejmuje właściwe działania w celu ochrony poufności przedłożonych jej informacji.
 4. Państwa Członkowskie ustalają system składania sprawozdań dla odpowiednich sektorów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w celu uzyskania, w możliwym zakresie, danych o emisji.

Artykuł 7

Etykietowanie

1. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 67/548/EWG⁽¹⁾ i dyrektywy 1999/45/WE⁽²⁾ w odniesieniu do etykietowania niebezpiecznych substancji i preparatów, produkty i urządzenia wyszczególnione w ust. 2, zawierające fluorowane gazy cieplarnie, nie są wprowadzane do obrotu, o ile nazwy chemiczne fluorowanych gazów cieplarnianych nie są określone w formie etykiety z zastosowaniem przyjętej nomenklatury branżowej. Etykieta taka wyraźnie wskazuje, że produkt lub urządzenie zawiera fluorowane gazy cieplarniane objęte Protokołem z Kioto, co jest w widoczny i niemożliwy do usunięcia sposób oznaczone na produkcie lub urządzeniu, w pobliżu punktów serwisowych przeznaczonych do ładowania lub odzysku fluorowanego gazu cieplarnianego lub na tej części produktu lub urządzenia, która zawiera fluorowany gaz cieplarniany. Hermetycznie zamknięte systemy są oznakowane jako takie.

Informację dotyczącą fluorowanych gazów cieplarnianych, w tym ich współczynnika ocieplenia globalnego, zawiera się w instrukcjach obsługi dotyczących takich produktów i urządzeń.

2. Ustęp 1 ma zastosowanie do następujących typów urządzeń i produktów:
 - a) produkty i urządzenia chłodnicze, które zawierają perfluorowęglowodory lub preparaty zawierające perfluorowęglowodory;
 - b) produkty i urządzenia chłodnicze i klimatyzacyjne (inne niż te w pojazdach silnikowych), pompy ciepła, systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice, jeżeli dany typ produktów lub urządzeń zawiera wodorofluorowęglowodory lub preparaty zawierające wodorofluorowęglowodory;

(¹) Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/73/WE (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1).

(²) Dyrektywa 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. odnosząca się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz.U. L 200 z 30.7.1999, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/8/WE (Dz.U. L 19 z 24.1.2006, str. 12).

- c) rozdzielnice, które zawierają heksafluorek siarki lub preparaty zawierające heksafluorek siarki; oraz
- d) wszystkie pojemniki fluorowanych gazów cieplarnianych.

3. Formę etykiety, którą należy stosować, ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 12 ust. 2. Dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania, inne niż te wyszczególnione w ust. 1, ustala się zgodnie z tą samą procedurą, jeśli będzie to potrzebne. Przed przedłożeniem wniosku komitetowi, o którym mowa w art. 12 ust. 1, Komisja bada potrzebę zamieszczenia na etykietach dodatkowej informacji dotyczącej wpływu na środowisko, w tym informacji na temat współczynnika ocieplenia globalnego, biorąc pod uwagę istniejące modele etykietowania stosowane już do produktów i urządzeń, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 8

Kontrola stosowania

1. Od dnia 1 stycznia 2008 r. zabrania się stosowania heksafluorku siarki lub jego preparatów w procesie odlewania magnezu, z wyjątkiem przypadków, w których ilość zastosowanego heksafluorku siarki nie przekracza 850 kg rocznie.
2. Od dnia 4 lipca 2007 r. zabrania się stosowania heksafluorku siarki lub jego preparatów do napełniania opon pojazdów.

Artykuł 9

Wprowadzenie do obrotu

1. Wprowadzenie do obrotu produktów i urządzeń wyszczególnionych w załączniku II, zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest uzależnione od tych gazów, jest zabronione zgodnie z przepisami zawartymi w tym załączniku.
2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do produktów i urządzeń, co do których wykazano, że zostały wyprodukowane przed dniem wejścia w życie odpowiedniego zakazu dotyczącego wprowadzania do obrotu.
3. a) Jeżeli Państwo Członkowskie do dnia 31 grudnia 2005 r. wprowadziło środki krajowe, które są bardziej restrykcyjne niż te zawarte w niniejszym artykule i które są objęte zakresem zastosowania niniejszego rozporządzenia oraz które dotyczą wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest uzależnione od fluorowanych gazów cieplarnianych, Państwo Członkowskie może utrzymać te środki krajowe do dnia 31 grudnia 2012 r. z zastrzeżeniem lit. b).
- b) Zainteresowane Państwo Członkowskie informuje Komisję do dnia 4 lipca 2007 r. o środkach krajowych wraz z uzasadnieniem. Środki takie muszą być zgodne

z Traktatem. Komisja przekazuje komitetowi, o którym mowa w art. 12 ust. 1, odpowiednie informacje o takich środkach.

Artykuł 10

Przegląd

1. Na podstawie postępów w potencjalnym ograniczaniu emisji lub zastępowaniu fluorowanych gazów cieplarnianych w systemach klimatyzacji, innych niż te zainstalowane w pojazdach silnikowych, o których mowa w dyrektywie Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep⁽¹⁾, oraz w systemach chłodniczych zawartych w środkach transportu Komisja dokonuje przeglądu niniejszego rozporządzenia i publikuje sprawozdanie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2007 r. W razie potrzeby Komisja dołącza do tego sprawozdania do dnia 31 grudnia 2008 r. wnioski legislacyjne w celu zastosowania przepisów art. 3 do systemów klimatyzacji innych niż te zainstalowane w pojazdach silnikowych, o których mowa w dyrektywie 70/156/EWG, oraz do systemów chłodniczych zawartych w środkach transportu.

2. Do dnia 4 lipca 2011 r. Komisja publikuje sprawozdanie na podstawie doświadczeń w stosowaniu niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie w szczególności:

- a) zawiera ocenę skutków odpowiednich przepisów dotyczących emisji i przewidywanych poziomów emisji fluorowanych gazów cieplarnianych oraz wyniki badania opłacalności tych przepisów;
- b) w świetle przyszłych sprawozdań z oceny IPCC, przedstawia ocenę, czy dodatkowe fluorowane gazy cieplarniane powinny zostać dodane do załącznika I;
- c) przedstawia ocenę programów szkoleń i certyfikacji ustanowionych przez Państwa Członkowskie na podstawie art. 5 ust. 2;
- d) przedstawia ocenę potrzeby wprowadzenia norm na poziomie Wspólnoty Europejskiej dotyczących kontroli emisji fluorowanych gazów cieplarnianych z produktów i urządzeń, w szczególności w odniesieniu do pianek, z uwzględnieniem wymagań technicznych dotyczących projektowania produktów i urządzeń;
- e) zawiera ocenę skuteczności środków związanych z ograniczaniem emisji realizowanych przez operatorów na podstawie art. 3, jak również ocenę możliwości ustanowienia maksymalnych poziomów wycieków dla instalacji;
- f) zawiera ocenę oraz, w stosownych przypadkach, propozycje zmian w odniesieniu do wymogów dotyczących sprawozdań wyszczególnionych w art. 6 ust. 1, w szczególności ograniczenie ilościowe do jednej tony, oraz zawiera ocenę tego, czy istnieje potrzeba przekazywania Komisji przez właściwe organy systematycznych sprawozdań na temat szacowanych emisji na podstawie reprezentacyjnych próbek, w celu usprawnienia praktycznego zastosowania tych wymogów dotyczących sprawozdań;

- g) zawiera ocenę potrzeby opracowywania i upowszechniania materiałów określających najlepsze dostępne techniki oraz najlepsze praktyki w dziedzinie środowiska naturalnego dotyczące zapobiegania i minimalizowania emisji fluorowanych gazów cieplarnianych;
- h) zawiera ogólne podsumowanie rozwoju technologii, w szczególności w odniesieniu do pianek, zarówno w ramach Wspólnoty, jak i na poziomie międzynarodowym, w zakresie zdobytego doświadczenia, wymogów środowiskowych i wszelkich oddziaływań na funkcjonowanie rynku wewnętrznego;
- i) zawiera ocenę tego, czy zastąpienie heksafluorku siarki w procesach odlewania w formach piaskowych, odlewania kokilowego oraz odlewania wysokociśnieniowego jest technicznie wykonalne i opłacalne oraz, w razie potrzeby, zawiera propozycję zmiany art. 8 ust. 1 do dnia 1 stycznia 2009 r.; zawiera również przegląd dotyczący zwolnienia zawartego w art. 8 ust. 1 w świetle dalszej oceny dostępnych rozwiązań alternatywnych do dnia 1 stycznia 2010 r.;
- j) zawiera ocenę tego, czy uwzględnienie dalszych produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane w załączniku II jest technicznie wykonalne i opłacalne, biorąc pod uwagę efektywność energetyczną, oraz, w razie potrzeby, przedstawia wnioski dotyczące zmiany załącznika II w celu uwzględnienia takich dalszych produktów i urządzeń;
- k) zawiera ocenę tego, czy przepisy Wspólnoty dotyczące współczynnika ocieplenia globalnego fluorowanych gazów cieplarnianych powinny zostać zmienione; wszelkie zmiany powinny uwzględniać rozwój technologii i nauki oraz potrzebę przestrzegania ram czasowych planowania produkcji przemysłowej;
- l) zawiera ocenę tego, czy w świetle istniejących i nowych międzynarodowych zobowiązań dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych istnieje potrzeba podejmowania dalszych działań Wspólnoty i jej Państw Członkowskich.

3. Tam gdzie jest to konieczne, Komisja przedstawia odpowiednie propozycje zmian odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Bez uszczerbku dla właściwego prawa wspólnotowego, a w szczególności przepisów prawnych Wspólnoty dotyczących pomocy państwa oraz przepisów dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁽²⁾, Państwa Członkowskie mogą promować wprowadzanie do obrotu produktów i urządzeń, które wykorzystują rozwiązania alternatywne wobec gazów o wysokim współczynniku ocieplenia globalnego i które są efektywne, innowacyjne i powodują dalszą redukcję oddziaływania na klimat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 310 z 25.11.2005, str. 10).

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.

Artykuł 12**Komitet**

1. Komisję wspiera komitet utworzony na podstawie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000.
2. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.
Okres ustalony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.
3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 13**Sankcje**

1. Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki, aby przepisy te zostały wprowadzone w życie. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 17 maja 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

2. Państwa Członkowskie powiadają Komisję do dnia 4 lipca 2008 r. o przepisach dotyczących sankcji oraz niezwłocznie informują ją o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących tych przepisów.

Artykuł 14

Bez uszczerbku dla art. 9 ust. 3, Państwa Członkowskie mogą utrzymywać lub wprowadzać bardziej restrykcyjne środki ochronne zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 95 Traktatu w odniesieniu do art. 7, 8 i 9 niniejszego rozporządzenia lub w art. 176 Traktatu w odniesieniu do innych artykułów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwadzieścia dni po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 4 lipca 2007 r., z wyjątkiem art. 9 i załącznika II, które stosuje się od dnia 4 lipca 2006 r.

W imieniu Rady
H. WINKLER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ 1

Fluorowane gazy cieplarniane, o których mowa w art. 2 ust. 1

Fluorowany gaz cieplarniany	Wzór chemiczny	Współczynnik ocieplenia globalnego (GWP)
Heksafluorek siarki	SF ₆	22 200
<i>Wodorofluorowęglowodory (HFC):</i>		
HFC-23	CHF ₃	12 000
HFC-32	CH ₂ F ₂	550
HFC-41	CH ₃ F	97
HFC-43-10mee	C ₅ H ₂ F ₁₀	1 500
HFC-125	C ₂ HF ₅	3 400
HFC-134	C ₂ H ₂ F ₄	1 100
HFC-134a	CH ₂ FCF ₃	1 300
HFC-152a	C ₂ H ₄ F ₂	120
HFC-143	C ₂ H ₃ F ₃	330
HFC-143a	C ₂ H ₃ F ₃	4 300
HFC-227ea	C ₃ HF ₇	3 500
HFC-236cb	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	1 300
HFC-236ea	CHF ₂ CHFCF ₃	1 200
HFC-236fa	C ₃ H ₂ F ₆	9 400
HFC-245ca	C ₃ H ₃ F ₅	640
HFC-245fa	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	950
HFC-365mfc	CF ₃ CH ₂ CF ₂ CH ₃	890
<i>Perfluorowęglowodory (PFC):</i>		
Perfluorometan	CF ₄	5 700
Perfluoroetan	C ₂ F ₆	11 900
Perfluoropropan	C ₃ F ₈	8 600
Perfluorobutan	C ₄ F ₁₀	8 600
Perfluoropentan	C ₅ F ₁₂	8 900
Perfluoroheksan	C ₆ F ₁₄	9 000
Perfluorocyklobutan	c-C ₄ F ₈	10 000

CZĘŚĆ 2**Metoda obliczania całkowitego współczynnika ocieplenia globalnego (GWP) dla preparatów**

Całkowity GWP dla danego preparatu jest średnią ważoną, wyprowadzoną z sumy udziałów masowych poszczególnych substancji pomnożonych przez ich GWP.

$$\Sigma (\text{Substancja X \%} \times \text{GWP}) + (\text{Substancja Y \%} \times \text{GWP}) + \dots (\text{Substancja N \%} \times \text{GWP})$$

gdzie % oznacza udział masowy z tolerancją masy +/- 1 %.

Na przykład: zastosowanie tego wzoru do teoretycznej mieszanki gazów zawierającej 23 % HFC-32; 25 % HFC-125 i 52 % HFC-134a;

$$\Sigma (23 \% \times 550) + (25 \% \times 3\,400) + (52 \% \times 1\,300)$$

→ Całkowity GWP = 1 652,5

ZAŁĄCZNIK II

Zakazy dotyczące wprowadzania do obrotu zgodnie z art. 9

Fluorowane gazy cieplarniane	Produkty i urządzenia	Data wprowadzenia zakazu
Fluorowane gazy cieplarniane	Pojemniki nienadające się do ponownego napełniania	4 lipca 2007 r.
Wodorofluorowęglowodory i perfluorowęglowodory	Otwarte systemy wykorzystujące bezpośrednie odparowywanie zawierające czynniki chłodnicze	4 lipca 2007 r.
Perfluorowęglowodory	Systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice	4 lipca 2007 r.
Fluorowane gazy cieplarniane	Okna do użytku domowego	4 lipca 2007 r.
Fluorowane gazy cieplarniane	Inne okna	4 lipca 2008 r.
Fluorowane gazy cieplarniane	Obuwie	4 lipca 2006 r.
Fluorowane gazy cieplarniane	Opony	4 lipca 2007 r.
Fluorowane gazy cieplarniane	Pianki jednoskładnikowe, z wyjątkiem tego, gdy muszą spełniać krajowe normy bezpieczeństwa	4 lipca 2008 r.
Wodorofluorowęglowodory	Nowatorskie aerozole	4 lipca 2009 r.

DYREKTYWA 2006/40/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 17 maja 2006 r.

dotycząca emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 70/156/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾, uwzględniając wspólny projekt zatwierdzony przez komitet pojednawczy w dniu 14 marca 2006 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym musi być zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału; w tym celu istnieje wspólnotowy system homologacji typu dla pojazdów silnikowych. Wymogi techniczne dla homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do systemów klimatyzacji powinny zostać zharmonizowane w celu uniknięcia przyjmowania różnych wymogów w poszczególnych Państwach Członkowskich i zapewnienia prawidłowego działania rynku wewnętrznego.
- (2) Rosnąca liczba Państw Członkowskich zamierza uregulować kwestię stosowania systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych w wyniku decyzji Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotyczącej zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań ⁽³⁾. Decyzja ta zobowiązuje Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie do zredukowania w latach 2008–2012 ich zagregowanych antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych wyszczególnionych w załączniku A do Protokołu z Kioto o 8 % w porównaniu do poziomów z 1990 r. Nieskoordynowane wykonanie tych zobowiązań niesie ze sobą ryzyko stworzenia barier dla swobodnego przepływu pojazdów silnikowych we Wspólnocie. Dlatego też właściwe jest ustalenie wymogów, jakie mają spełniać systemy klimatyzacji instalowane w pojazdach, tak aby mogły być wprowadzone do obrotu, oraz wprowadzenie, od określonej daty, zakazu stosowania systemów klimatyzacji zaprojektowanych w taki sposób, aby zawierały fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150.

- (3) Emisje wodorofluorowęglowodoru-134a (HFC-134a), którego współczynnik ocieplenia globalnego wynosi 1300, z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych stanowią coraz poważniejszy problem ze względu na ich wpływ na zmiany klimatyczne. Przewiduje się, że opłacalne i bezpieczne alternatywy dla wodorofluorowęglowodoru-134a (HFC-134a) będą dostępne w niedalekiej przyszłości. W świetle postępów w zakresie potencjalnego ograniczania emisji fluorowanych gazów cieplarnianych z takich systemów lub zastąpienia tych gazów powinno się dokonać przeglądu w celu ustalenia, czy zakres niniejszej dyrektywy powinien zostać rozszerzony na inne kategorie pojazdów silnikowych i czy powinny zostać zmienione przepisy dotyczące współczynnika ocieplenia globalnego tych gazów, biorąc pod uwagę rozwój technologiczny i naukowy oraz potrzebę przestrzegania ram czasowych planowania produkcji przemysłowej.

- (4) W celu zapewnienia przestrzegania zakazu stosowania niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych istnieje potrzeba ograniczenia możliwości modernizowania pojazdów silnikowych z wykorzystaniem systemów klimatyzacji zaprojektowanych w taki sposób, aby zawierały fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150 oraz wprowadzenia zakazu napełniania systemów klimatyzacji takimi gazami.

- (5) W celu ograniczenia emisji niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych konieczne jest ustalenie wartości granicznych wskaźnika wycieku i procedury diagnostycznej do oceny wycieku w systemach klimatyzacji zaprojektowanych w taki sposób, aby zawierały fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, które są instalowane w pojazdach silnikowych.

- (6) W celu przyczynienia się do wykonania zobowiązań Wspólnoty i jej Państw Członkowskich, wynikających z Ramowej konwencji NZ w sprawie zmian klimatu, Protokołu z Kioto i decyzji 2002/358/WE, rozporządzenie (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych ⁽⁴⁾ oraz niniejsza dyrektywa, które wspólnie przyczyniają się do redukcji emisji fluorowanych gazów cieplarnianych, powinny być przyjęte i opublikowane w tym samym czasie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽⁴⁾ Patrz: 1 str. niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 30.4.2004, str. 62.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 31 marca 2004 r. (Dz.U. C 103 E z dnia 29.4.2004, str. 600), wspólne stanowisko Rady z dnia 21 czerwca 2005 r. (Dz.U. C 183 E z 26.7.2005, str. 17) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2005 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 6 kwietnia 2006 r. i decyzja Rady z dnia 25 kwietnia 2006 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 130 z 15.5.2002, str. 1.

- (7) Każdy producent pojazdów powinien udostępnić organowi przyznającemu homologację wszystkie odpowiednie informacje techniczne dotyczące zainstalowanych systemów klimatyzacji i stosowanych w nich gazów. W przypadku systemów klimatyzacji zaprojektowanych w taki sposób, aby zawierały fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, producent powinien udostępnić również informacje na temat wskaźnika wycieku w takich systemach.
- (8) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (9) Niniejsza dyrektywa jest jedną z osobnych dyrektyw dotyczących procedury homologacji typu WE, wprowadzonej dyrektywą Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep ⁽²⁾. Dlatego też należy odpowiednio zmienić dyrektywę 70/156/EWG.
- (10) Ze względu na fakt, że cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie kontrola wycieków określonych fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji zainstalowanych w pojazdach oraz wprowadzenie od określonej daty zakazu stosowania systemów klimatyzacji zaprojektowanych w taki sposób, aby zawierały fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, nie mogą zostać osiągnięte w wystarczający sposób przez Państwa Członkowskie działające indywidualnie, a ze względu na skalę i skutki niniejszej dyrektywy możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tych celów.
- (11) Zgodnie z ust. 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽³⁾ zachęca się Państwa Członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa określa wymogi dla homologacji typu WE lub krajowej homologacji typu pojazdów w odniesieniu do emisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/28/WE (Dz.U. L 65 z 7.3.2006, str. 27).

⁽³⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

z systemów klimatyzacji instalowanych w pojazdach i ich bezpiecznego działania. Ponadto określa ona przepisy dotyczące modernizowania i ponownego napełniania takich systemów.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do pojazdów silnikowych kategorii M₁ i N₁, jak określono w załączniku II do dyrektywy 70/156/EWG. Do celów niniejszej dyrektywy pojazdy kategorii N₁ są ograniczone do pojazdów klasy I, jak określono w pierwszej tabeli w pkt 5.3.1.4 załącznika I do dyrektywy Rady 70/220/EWG z dnia 20 marca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu ograniczenia zanieczyszczenia powietrza przez spaliny z pojazdów silnikowych ⁽⁴⁾, dodanej dyrektywą 98/69/WE ⁽⁵⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1. „pojazd” oznacza każdy pojazd silnikowy objęty zakresem niniejszej dyrektywy;
2. „typ pojazdu” oznacza typ zdefiniowany w sekcji B załącznika II do dyrektywy 70/156/EWG;
3. „system klimatyzacji” oznacza każdy system, którego głównym celem jest obniżenie temperatury i wilgotności powietrza w kabinie pasażerskiej pojazdu;
4. „system podwójnego parownika” oznacza system, w którym jeden parownik jest zamontowany w komorze silnikowej, a drugi w innej komorze pojazdu, natomiast wszystkie inne systemy są uważane za „systemy pojedynczego parownika”;
5. „fluorowane gazy cieplarniane” oznaczają wodorofluorowęglowodory (HFC), perfluorowęglowodory (PFC) i heksafluorek siarki (SF₆), określone w załączniku A do Protokołu z Kioto oraz preparaty zawierające te substancje, z wyłączeniem substancji kontrolowanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽⁶⁾;
6. „wodorofluorowęglowodór” oznacza związek organiczny złożony z węgla, wodoru i fluoru, którego cząsteczka zawiera nie więcej niż sześć atomów węgla;

⁽⁴⁾ Dz.U. L 76 z 6.4.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2003/76/WE (Dz.U. L 206 z 15.8.2003, str. 29).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 350 z 28.12.1998, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 29/2006 (Dz.U. L 6 z 11.1.2006, str. 27).

7. „perfluorowęglowodór” oznacza związek organiczny składający się jedynie z węgla i fluoru, którego cząsteczka zawiera nie więcej niż sześć atomów węgla;
8. „współczynnik ocieplenia globalnego” oznacza wskaźnik porównujący siłę oddziaływania fluorowanego gazu cieplarnianego na ocieplenie klimatu do siły oddziaływania dwutlenku węgla. Współczynnik ocieplenia globalnego (GWP) obliczany jest na podstawie skutków oddziaływania jednego kilograma danego gazu na ocieplenie klimatu w ciągu 100 lat w porównaniu do oddziaływania jednego kilograma CO₂. Odpowiednie wielkości GWP pochodzą z trzeciego sprawozdania z oceny (TAR) przyjętego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu („wartości GWP 2001, IPCC”) ⁽¹⁾;
9. „preparat” oznacza mieszaninę złożoną z dwóch lub więcej substancji, z których przynajmniej jedna jest fluorowanym gazem cieplarnianym. Całkowity współczynnik ocieplenia globalnego ⁽²⁾ dla danego preparatu określany jest zgodnie z częścią 2 załącznika;
10. „modernizowanie” oznacza zainstalowanie systemu klimatyzacji w pojeździe po jego rejestracji.

Artykuł 4

Obowiązki Państw Członkowskich

1. Państwa Członkowskie przyznają, w zależności od przypadku, homologację typu WE lub krajową homologację typu w odniesieniu do emisji z systemów klimatyzacji wyłącznie typom pojazdów, które spełniają wymogi niniejszej dyrektywy.
2. W celu przyznania homologacji typu dla całego pojazdu, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 70/156/EWG, Państwa Członkowskie zapewniają przekazywanie przez producentów informacji dotyczących typu czynnika chłodniczego wykorzystywanego w systemach klimatyzacji instalowanych w nowych pojazdach silnikowych.
3. W celu przyznania homologacji typu pojazdom wyposażonym w systemy klimatyzacji, zaprojektowane w taki sposób, aby zawierały fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150, Państwa Członkowskie zapewniają, aby zgodnie ze zharmonizowanym testem wykrywania wycieków, o którym mowa w art. 7 ust. 1, wskaźnik wycieku takich gazów nie przekraczał maksymalnych dozwolonych poziomów określonych w art. 5.

⁽¹⁾ Trzecia ocena zmian klimatu IPCC, 2001. Sprawozdanie Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (<http://www.ipcc.ch/pub/reports.htm>).

⁽²⁾ Do obliczania GWP niefluorowanych gazów cieplarnianych w preparatach mają zastosowanie wartości opublikowane w Pierwszej ocenie IPCC, patrz: Climate Change, The IPCC Scientific Assessment, J.T. Houghton, G.J. Jenkins, J.J. Ephraums (ed.), Cambridge University Press, Cambridge (UK) 1990.

Artykuł 5

Homologacja typu

1. Ze skutkiem od dnia upływu 6 miesięcy od daty przyjęcia zharmonizowanego testu wykrywania wycieków Państwa Członkowskie nie mogą, ze względu na emisje z systemów klimatyzacji:

- odmówić, w odniesieniu do nowego typu pojazdu, przyznania homologacji typu WE lub krajowej homologacji typu; lub
- zakazać rejestracji, sprzedaży lub dopuszczenia do ruchu nowych pojazdów,

jeżeli pojazd wyposażony w system klimatyzacji zaprojektowany w taki sposób, aby zawierał fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150 spełnia wymogi niniejszej dyrektywy.

2. Ze skutkiem od dnia upływu 12 miesięcy od daty przyjęcia zharmonizowanego testu wykrywania wycieków lub od dnia 1 stycznia 2007 r., w zależności od tego, który z tych terminów nastąpi później, Państwa Członkowskie zaprzestają przyznawania homologacji typu WE lub krajowej homologacji typu w odniesieniu do typu pojazdu wyposażonego w system klimatyzacji, zaprojektowany w taki sposób, aby zawierał fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, o ile wskaźnik wycieku z tego systemu nie przekroczy 40 gramów fluorowanych gazów cieplarnianych rocznie dla systemu pojedynczego parownika lub 60 gramów rocznie dla systemu podwójnego parownika.

3. Ze skutkiem od dnia upływu 24 miesięcy od daty przyjęcia zharmonizowanego testu wykrywania wycieków lub od dnia 1 stycznia 2008 r., w zależności od tego, który z tych terminów nastąpi później, w odniesieniu do nowych pojazdów wyposażonych w systemy klimatyzacji zaprojektowane w taki sposób, aby zawierały fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150, o ile wskaźnik wycieku z tego systemu nie przekroczy 40 gramów fluorowanych gazów cieplarnianych rocznie dla systemu pojedynczego parownika lub 60 gramów rocznie dla systemu podwójnego parownika, Państwa Członkowskie:

- uznają świadectwa zgodności za nieważne do celów art. 7 ust. 1 dyrektywy 70/156/EWG; oraz
- odmawiają rejestracji oraz zakazują sprzedaży i dopuszczenia do ruchu.

4. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r. Państwa Członkowskie nie przyznają już homologacji typu WE lub krajowej homologacji typu dla typu pojazdu wyposażonego w system klimatyzacji zaprojektowany w taki sposób, aby zawierał fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150.

5. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r., w odniesieniu do nowych pojazdów wyposażonych w system klimatyzacji zaprojektowany w taki sposób, aby zawierał fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, Państwa Członkowskie:

- a) uznają świadectwa zgodności za nieważne do celów art. 7 ust. 1 dyrektywy 70/156/EWG; oraz
- b) odmawiają rejestracji oraz zakazują sprzedaży i dopuszczenia do ruchu.

6. Bez uszczerbku dla właściwego prawa wspólnotowego, w szczególności przepisów prawnych Wspólnoty dotyczących pomocy państwa oraz przepisów dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego ⁽¹⁾, Państwa Członkowskie mogą promować instalowanie systemów klimatyzacji, które są efektywne, innowacyjne i powodują dalszą redukcję oddziaływania na klimat.

Artykuł 6

Modernizowanie i ponowne napełnianie

1. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r. systemy klimatyzacji zaprojektowane w taki sposób, aby zawierały fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150, nie są instalowane w pojazdach, które otrzymały homologację typu po tej dacie. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r. żadne pojazdy nie są modernizowane z zastosowaniem takich systemów klimatyzacji.

2. Systemy klimatyzacji zainstalowane w pojazdach, które otrzymały homologację typu w dniu 1 stycznia 2011 r. lub później nie są napełniane fluorowanymi gazami cieplarnianymi o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r., systemy klimatyzacji we wszystkich pojazdach nie są napełniane fluorowanymi gazami cieplarnianymi o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150, z wyjątkiem ponownego napełniania systemów klimatyzacji zawierających te gazy, które zostały zainstalowane w pojazdach przed tą datą.

3. Zakłady usługowe oferujące usługi serwisowe i naprawcze systemów klimatyzacji nie napełniają tych systemów fluorowanymi gazami cieplarnianymi, jeżeli z systemu wyciekła odbiegająca od normalnej ilość czynnika chłodniczego, do momentu zakończenia koniecznej naprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.

Artykuł 7

Środki wykonawcze

1. Do dnia 4 lipca 2007 r. Komisja przyjmuje środki w celu wykonania art. 4 i 5, a w szczególności:

- a) przepisy administracyjne w odniesieniu do homologacji typu WE pojazdów; i
- b) zharmonizowany test wykrywania wycieków w celu zmierzenia wskaźnika wycieku z systemów klimatyzacji fluorowanych gazów cieplarnianych o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150.

2. Komisja przyjmuje te środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 dyrektywy 70/156/EWG.

3. Komisja publikuje te środki w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Procedura, o której mowa w ust. 2, ma zastosowanie do przyjmowania, w stosownych przypadkach:

- a) środków niezbędnych do zapewnienia bezpiecznego działania i właściwego serwisowania czynników chłodniczych w ruchomych systemach klimatyzacji;
- b) środków odnoszących się do modernizowania już użytkowanych pojazdów w systemy klimatyzacji oraz do ponownego napełniania systemów klimatyzacji w zakresie nieobjętym art. 6;
- c) dostosowywania metody określania odpowiedniego współczynnika ocieplenia globalnego preparatów.

Artykuł 8

Przegląd

1. W świetle postępów w zakresie potencjalnego ograniczenia emisji fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji zainstalowanych w pojazdach silnikowych lub zastępowania tych gazów Komisja bada, czy:

- obecne prawodawstwo powinno zostać rozszerzone na inne kategorie pojazdów, w szczególności na kategorie M₂ i M₃, jak również klasy II i III kategorii N₁, oraz
- przepisy Wspólnoty dotyczące współczynnika ocieplenia globalnego fluorowanych gazów cieplarnianych powinny zostać zmienione; wszelkie zmiany powinny uwzględniać rozwój technologii i nauki oraz potrzebę przestrzegania ram czasowych planowania produkcji przemysłowej,

oraz opublikuje sprawozdanie do dnia 4 lipca 2011 r. W stosownych przypadkach Komisja przedstawia odpowiednie wnioski legislacyjne.

2. W przypadku gdy fluorowany gaz cieplarniany o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, który nie został jeszcze objęty sprawozdaniem IPCC, o którym mowa w art. 3 ust. 8, zostanie uwzględniony w przyszłym sprawozdaniu IPCC, Komisja dokona oceny, czy celowe jest dokonanie zmiany niniejszej dyrektywy w celu uwzględnienia takiego gazu. Jeżeli Komisja uzna to za konieczne, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 dyrektywy 70/156/EWG:

- podejmie niezbędne środki, oraz
- określi okresy przejściowe dla stosowania tych środków. Podejmując takie działania, Komisja zapewnia zachowanie równowagi pomiędzy potrzebą zapewnienia odpowiedniego okresu wdrażania a zagrożeniem dla środowiska, jakie ten gaz stwarza.

Artykuł 9

Zmiany do dyrektywy 70/156/EWG

Dyrektywa 70/156/EWG zostaje niniejszym zmieniona zgodnie z częścią 1 załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 10

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują do dnia 4 stycznia 2008 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 5 stycznia 2008 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 12

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 17 maja 2006 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
H. WINKLER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ 1

W dyrektywie 70/156/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku IV część I dodaje się nową pozycję z numerem 61 oraz przypis:

Dotyczy	Nr dyrektywy	Nr Dz.U.	Zastosowanie										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
„61. System klimatyzacji	2006/40/WE	L 161 z 14.6.2006, str. 12	X			X ⁽⁸⁾							

⁽⁸⁾ Tylko w przypadku pojazdów kategorii N₁ klasy I, jak określono w pierwszej tabeli w pkt 5.3.1.4 załącznika I do dyrektywy 70/220/EWG, w postaci zamieszczonej przez dyrektywę 98/69/WE.”;

- 2) w załączniku XI wprowadza się następujące zmiany:

- a) w dodatku I dodaje się nową pozycję z numerem [61]:

Poz.	Dotyczy	Nr dyrektywy	M ₁ ≤ 2 500 (l) kg	M ₁ ≤ 2 500 (l) kg	M ₂	M ₃
„61	System klimatyzacji	2006/40/WE	X	X”;		

- b) w dodatku 2 dodaje się nową pozycję z numerem [61]:

Poz.	Dotyczy:	Nr dyrektywy	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„61	System klimatyzacji	2006/40/WE	X			W”;						

- c) w dodatku 3 dodaje się nową pozycję z numerem [61]:

Poz.	Dotyczy	Nr dyrektywy	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„61	System klimatyzacji	2006/40/WE			W”;						

- d) w „znaczeniu liter” dodaje się następującą literę:

„W Tylko w przypadku pojazdów kategorii N₁, klasy I, jak określono w pierwszej tabeli w pkt 5.3.1.4 załącznika I do dyrektywy 70/220/EWG, dodanej dyrektywą 98/69/WE”.

CZĘŚĆ 2**Metoda obliczania całkowitego współczynnika ocieplenia globalnego (GWP) dla preparatu**

Całkowity GWP dla preparatu jest średnią ważoną, wyprowadzoną z sumy udziałów masowych poszczególnych substancji pomnożonych przez ich GWP.

$$\Sigma (\text{Substancja X \%} \times \text{GWP}) + (\text{Substancja Y \%} \times \text{GWP}) + \dots (\text{Substancja N \%} \times \text{GWP}),$$

gdzie % oznacza udział masowy z tolerancją masy +/- 1 %.

Na przykład: zastosowanie tego wzoru do teoretycznej mieszanki gazów zawierającej 23 % HFC-32; 25 % HFC-125 i 52 % HFC-134a;

$$\Sigma (23 \% \times 550) + (25 \% \times 3\,400) + (52 \% \times 1\,300)$$

→ Całkowity GWP = 1 652,5.
